॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे पश्चमः प्रश्नः॥

नमंस्ते रुद्र मृन्यवं उतो त इषंवे नमंः। नमंस्ते अस्तु धन्वंने बाहुभ्यांमुत ते नमंः। या त इषुः शिवतंमा शिवम्बभूवं ते धनुः। शिवा शंर्व्यां या तव तयां नो रुद्र मृडय। या ते रुद्र शिवा तनूरघोरापांपकाशिनी। तयां नस्तनुवा शन्तंमया गिरिंशन्ताभि चांकशीहि। यामिषुं गिरिशन्त हस्ते॥१॥

बिभुष्यस्तेवे। शिवां गिरित्र तां कुरु मा हिर्साः पुरुषं जगंत्। शिवेन वर्चसा त्वा गिरिशाच्छां वदामिस। यथां नः सर्वमिञ्जगंदयक्ष्म र सुमना असंत्। अध्यंवोचदिधवक्ता प्रथमो दैव्यो भिषक्। अही रश्च सर्वां श्चम्भयन्थ्सर्वां श्च यातुधान्यः। असौ यस्ताम्रो अरुण उत बुभुः सुमङ्गलंः। ये चेमा र रुद्रा अभितों दिक्षु॥२॥

श्रिताः संहस्रशोऽवैषा १ हेर्ड ईमहे। असौ योऽवसर्पति नीलंग्रीवो विलोहितः। उतैनं गोपा अंदश्त्रदंशन्नुदहार्यः। उतैनं विश्वां भूतानि स दृष्टो मृंडयाति नः। नमों अस्तु नीलंग्रीवाय सहस्राक्षायं मीढुषें। अथो ये अस्य सत्वांनो-ऽहं तेभ्योंऽकरं नमः। प्र मृंश्च धन्वंनस्त्वमुभयोरार्बियोर्ज्याम्। याश्चं ते हस्त इषंवः॥३॥

परा ता भंगवो वप। अवतत्य धनुस्त्व सहस्राक्ष्म शतेषुधे। निशीर्य शल्यानाम्मुखां शिवो नः सुमनां भव। विज्यं धनुः कप्रदिनो विशंल्यो बाणंवा उत। अनेशन्नस्थेषंव आभुरंस्य निष्क्षिः। या ते हेतिर्मीं ढुष्टम् हस्ते बभूवं ते धनुः। तयास्मान् विश्वतस्त्वमं यक्ष्मया परि ब्युजा। नमंस्ते अस्त्वायुंधायानांतताय धृष्णवें। उभाभ्यांमुत ते नमों बाहुभ्यां तव धन्वने। परि ते धन्वनो हेतिरस्मान्वृणक्त विश्वतः। अथो य इंषुधिस्तवारे अस्मन्नि धेहि तम्॥४॥

हस्ते दिक्ष्वपंव उभान्यां द्वाविर्श्यतिश्वाशाम——[१]
नमो हिरंण्यबाहवे सेनान्ये दिशां च पत्ये नमो
नमो वृक्षेभ्यो हिरंकेशेभ्यः पशूनाम्पत्ये नमो नमोः
सस्पिञ्जराय त्विषीमते पथीनाम्पत्ये नमो नमो बश्रुशाये
विव्याधिनेऽन्नांनाम्पत्ये नमो नमो हिरंकेशायोपवीतिने

पुष्टानाम्पतंये नमो नमो भ्वस्यं हेत्यै जगंताम्पतंये नमो नमो रुद्रायांतताविने क्षेत्राणाम्पतंये नमो नमेः सूतायाहंन्त्याय वनांनाम्पतंये नमो नमेः॥५॥

रोहिताय स्थपतंये वृक्षाणाम्पतंये नमो नमों मुन्निणे वाणिजाय कक्षांणाम्पतंये नमो नमों भुवन्तयें वारिवस्कृतायौषंधीनाम्पतंये नमो नमें उच्चेघींषायाक्रन्दयंते पत्तीनाम्पतंये नमो नमें कृष्स्रवीताय धावंते सत्वंनाम्पतंये नमोः॥६॥

वनानाम्पतंये नमो नम् एकान्नत्रिष्शर्च॥२॥॥———[२]

नमः सहंमानाय निव्याधिनं आव्याधिनीनाम्पतंये नमो नमः ककुभायं निष्किणें स्तेनानाम्पतंये नमो नमो निष्किणं इषुधिमते तस्कंराणाम्पतंये नमो नमो वश्चंते परिवश्चंते स्तायूनाम्पतंये नमो नमो निचेरवें परिचरायारंण्यानाम्पतंये नमो नमः सृकाविभ्यो जिघा स्त्रद्धा मुष्णाताम्पतंये नमो नमोऽसिमद्धो नक्तं चरंद्धः प्रकृन्तानाम्पतंये नमो नमं उष्णीषिणे गिरिचरायं कुलुश्चानाम्पतंये नमो नमः॥७॥ इषुंमद्धो धन्वाविभ्यंश्च वो नमो नमं आतन्वानेभ्यः प्रतिद्धांनेभ्यश्च वो नमो नमं आयच्छंन्द्यो विसृजद्धश्च वो नमो नमोऽस्यंन्द्यो विध्यंन्द्यश्च वो नमो नम् आसीनेभ्यः शयानेभ्यश्च वो नमो नमंः स्वपन्द्यो जाग्रंन्द्यश्च वो नमो नम्स्तिष्ठंन्द्यो धावंन्द्यश्च वो नमो नमंः स्भाभ्यंः स्भापंतिभ्यश्च वो नमो नमो अश्वेभ्योऽश्वंपतिभ्यश्च वो नमंः॥८॥

कुलुञ्चानाम्पतंये नमो नमोऽश्वंपतिभ्यस्त्रीणि च॥३॥॥————[३]

नमं आव्याधिनींभ्यो विविध्यंन्तीभ्यश्च वो नमो नम् उगंणाभ्यस्तृ १ हृतीभ्यंश्च वो नमो नमो गृथ्सेभ्यो गृथ्सपंतिभ्यश्च वो नमो नमो ब्रातेंभ्यो ब्रातंपितिभ्यश्च वो नमो नमो गृणेभ्यो गृणपंतिभ्यश्च वो नमो नमो विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमो नमो महद्भ्यः श्रुष्ट्रकेभ्यश्च वो नमो नमो र्थिभ्योऽर्थेभ्यंश्च वो नमो नमो रथेंभ्यः॥९॥

रथंपतिभ्यश्च वो नमो नमः सेनाँभ्यः सेनानिभ्यंश्च वो नमो नमः क्षत्तृभ्यः सङ्ग्रहीतृभ्यंश्च वो नमो नम्स्तक्षंभ्यो रथकारेभ्यंश्च वो नमो नमः कुलांलेभ्यः कुमरिंभ्यश्च वो नमो नमः कुलांलेभ्यः कुमरिंभ्यश्च वो नमो नमः पुञ्जिष्टेभ्यो निषादेभ्यंश्च वो नमो नमं इषुकृद्धो धन्वकृद्धश्च वो नमो नमो मृग्युभ्यः श्वनिभ्यंश्च वो नमो नमः नमः

श्वभ्यः श्वपंतिभ्यश्च वो नर्मः॥१०॥

रथेंभ्यः श्वपंतिभ्यश्च द्वे चं॥४॥॥————[४]

नमों भ्वायं च रुद्रायं च नमंः श्वायं च पशुपतंये च नमो नीलंग्रीवाय च शितिकण्ठांय च नमंः कपर्दिनं च व्युप्तकेशाय च नमंः सहस्राक्षायं च श्तर्धन्वने च नमों गिरिशायं च शिपिविष्टायं च नमों मीदुष्टंमाय चेषुंमते च नमों हुस्वायं च वामनायं च नमों बृह्ते च वर्षीयसे च नमों वृद्धायं च संवृध्वंने च॥११॥

नमो अग्नियाय च प्रथमायं च नमं आशवें चाजिरायं च नमः शीघ्रियाय च शीभ्याय च नमं ऊर्म्याय चावस्वन्याय च नमः स्रोतस्याय च द्वीप्याय च॥१२॥

सं वृध्वंने च पर्श्वविरशतिश्च॥५॥॥————[५]

नमों ज्येष्ठायं च किन्छायं च नमः पूर्वजायं चापरजायं च नमों मध्यमायं चापगुल्भायं च नमों जघन्यांय च बुध्रियाय च नमः सोभ्याय च प्रतिसर्याय च नमो याम्याय च क्षेम्याय च नमं उर्वर्याय च खल्यांय च नमः श्लोक्यांय चावसान्याय च नमो वन्यांय च कक्ष्यांय च नमः श्रुवायं च प्रतिश्रुवायं च॥१३॥

नमं आशुषेणाय चाशुरंथाय च नमः शूरांय चावभिन्दते च नमो वर्मिणे च वरूथिने च नमो बिल्मिने च कव्चिने च नमेः श्रुतायं च श्रुतस्नेनायं च॥१४॥

प्रतिश्रवायं च पश्चंविश्यतिश्चाहा॥———[६] नमों दुन्दुभ्यांय चाहन्न्यांय च नमों धृष्णवें च प्रमृशायं च नमों दूतायं च प्रहिताय च नमों निषङ्गिणें चेषुधिमतें

च नमस्तीक्ष्णेषंवे चायुधिने च नमः स्वायुधायं च सुधन्वंने च नमः सुत्यांय च पथ्यांय च नमः काट्यांय च नीप्यांय च नमः सूद्यांय च सरस्यांय च नमो नाद्यायं च वैशन्तायं

च॥१५॥

नमः कूप्याय चावट्याय च नमो वर्ष्याय चावर्ष्यायं च नमो मेघ्याय च विद्युत्याय च नमे ईप्रियाय चात्प्याय च नमो वात्याय च रेष्मियाय च नमो वास्त्व्याय च वास्तुपायं च॥१६॥

वैशन्तायं च त्रिर्शर्च॥७॥॥———[७] नमः सोमाय च रुद्रायं च नमस्ताम्रायं चारुणायं च नमः

शंगायं च पशुपतंये च नमं उग्रायं च भीमायं च नमों अग्रेवधायं च दूरेवधायं च नमों हुन्ने च हनीयसे च नमों वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यो नमंस्ताराय नमः शम्भवं च मयोभवं च नमः शङ्करायं च मयस्करायं च नमः शिवायं च शिवतंराय च॥१७॥

नम्स्तीर्थ्याय च कूल्याय च नमः पार्याय चावार्याय च नमः प्रतरंणाय चोत्तरंणाय च नमं आतार्याय चालाद्याय च नमः शष्याय च फेन्याय च नमः सिक्त्याय च प्रवाह्याय च॥१८॥

शिवतंराय च त्रिष्शचं॥८॥॥———[८]

नमं इरिण्यांय च प्रपृथ्यांय च नमः किश्शिलायं च क्षयंणाय च नमः कपिर्दिनं च पुलस्तयं च नमो गोष्ठांय च गृह्यांय च नम्स्तल्प्यांय च गेह्यांय च नमः काट्यांय च गह्वरेष्ठायं च नमौ हृद्य्यांय च निवेष्प्यांय च नमः पाश्सव्यांय च रजस्यांय च नमः शुष्क्यांय च हिर्त्यांय च नमो लोप्यांय चोलप्यांय च॥१९॥

नमं ऊर्व्याय च सूर्म्याय च नमः पृण्याय च पर्णशृद्याय

च नमों ऽपगुरमांणाय चाभिघ्नते च नमं आक्खिद्ते चं प्रक्खिद्ते च नमों वः किर्िकेभ्यों देवाना ह हदंयेभ्यो नमों विक्षीणकेभ्यो नमों विचिन्वत्केभ्यो नमं आनिर्ह्तेभ्यो नमं आमीवत्केभ्यः॥२०॥

उल्पाय च त्रयंभिश्यचाताः।——[९] द्रापे अन्धंसस्पते दरिंद्रत्रीलंलोहित। एषां पुरुषाणामेषाम्पंशू

द्रापे अन्धसस्पते दरिद्रजीललीहित। पृषा पुरुषाणामेषाम्पर मा भेमीरो मो एषां किं चनामंमत्। या तें रुद्र शिवा तुनूः शिवा विश्वाहंभेषजी। शिवा रुद्रस्यं भेषजी तयां नो मृड जीवसें। इमार रुद्रायं तुवसें कपिर्दिनें क्षयद्वीराय प्र भंरामहे मृतिम्। यथां नः शमसंद्विपदे चतुंष्पदे विश्वंम्पुष्टम्ग्रामें अस्मिज्ञ॥२१॥

अनांतुरम्। मृडा नों रुद्रोत नो मयंस्कृधि क्षयद्वीराय् नमंसा विधेम ते। यच्छं च योश्च मनुरायजे पिता तदंश्याम् तवं रुद्र प्रणीतौ। मा नो महान्तंमुत मा नो अर्भकं मा न उक्षंन्तमुत मा नं उक्षितम्। मा नो वधीः पितर्म्मोत मातरंग्न्यिया मा नंस्तुनुवंः॥२२॥

रुद्र रीरिषः। मा नंस्तोके तनंये मा न आयंषि मा नो

गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नो रुद्र भामितो वंधीर्ह्विष्मन्तो नर्मसा विधेम ते। आरात्तें गोघ्न उत पूरुष्घे क्षयद्वीराय सुम्रम्स्मे ते अस्तु। रक्षां च नो अधि च देव ब्रूह्मधां च नः शर्म यच्छ द्विबर्हाः। स्तुहि॥२३॥

श्रुतं गर्तसदं युवानम्मृगं न भीमम्प्रहृत्नुमुग्रम्। मृडा जीरित्रे रुंद्र स्तवांनो अन्यं ते अस्मन्नि वंपन्तु सेनाः। परि णो रुद्रस्यं हेतिर्वृणक्तु परि त्वेषस्यं दुर्मितरघायोः। अवं स्थिरा मघवंद्र्यस्तनुष्व मीद्वंस्तोकाय तनयाय मृडय। मीद्वंष्टम् शिवंतम शिवो नः सुमनां भव। प्रमे वृक्ष आयुंधं निधाय कृत्तिं वसांन आ चंर पिनांकम्॥२४॥

बिश्रदा गंहि। विकिरिद विलोहित नर्मस्ते अस्तु भगवः। यास्ते सहस्र हेतयोऽन्यमस्मन्नि वंपन्तु ताः। सहस्राणि सहस्रधा बांहुवोस्तवं हेतयः। तासामीशांनो भगवः पराचीना मुखां कृधि॥२५॥

अस्मिः स्तुन्तंः स्तुहि पिनांकुमेकान्नत्रिः शर्चं॥10॥॥———[१०]

सहस्रांणि सहस्रशो ये रुद्रा अधि भूम्यांम्। तेषा र सहस्रयोजनेऽव धन्वांनि तन्मसि। अस्मिन्मंहृत्यंर्ण्वेंऽन्तरिक्षे भवा अधि। नीलंग्रीवाः शितिकण्ठौः शर्वा अधः क्षंमाचराः। नीलंग्रीवाः शितिकण्ठा दिवर्ं रुद्रा उपंश्रिताः। ये वृक्षेषुं सस्पिञ्जरा नीलग्रीवा विलोहिताः। ये भूतानामधिपतयो विशिखासंः कपर्दिनंः। ये अन्नेषु विविध्यंन्ति पान्नेषु पिबंतो जनान्। ये पथाम्पंथिरक्षंय ऐलबृदा यव्युधंः। ये तीर्थानि॥२६॥

प्रचरेन्ति सृकावंन्तो निषङ्गिणंः। य एतावंन्तश्च भूया ५ सश्च दिशों रुद्रा विंतस्थिरे। तेषा ५ सहस्रयोजनेऽव धन्वांनि तन्मसि। नमों रुद्रेभ्यो ये पृंथिव्यां येंऽन्तरिक्षे ये दिवि येषामन्नं वातों वर्षमिषंवस्तेभ्यो दश प्राचीर्दशं दक्षिणा दशं प्रतीचीर्दशोदींचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भें दधामि॥२७॥

तीर्थानि यश्च षट्वं॥11॥॥ [88]

[अश्मन् य इमोदेनमाशुः प्राचीं जीमूतंस्य यदर्जन्दो मा नो मित्रो ये वाजिनं नवं॥९॥ अश्मंन्मनोयुजं प्राचीमनु शर्मं यच्छतु तेषांमभिगूँतिः षट्वंत्वारि शत्। अश्मंन् हविष्मान्॥]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io. http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/